

Josef Bryks, odsouz. zák. čís. A025779
NPT – Mariánská Jáchymov

17. června 1953
Archiv KPR
K čj. T2366/T

Prosba o zaručení práv

Vážený pane presidente!

Obracím s na Vás se zdvořilou žádostí, s plným vědomím a nadějí, že jedině Vy, pane presidente, jako starý bojovník za práva horníků, pochopíte oddůvodněné body mé prosby a jako hlava státu zabráníte mnohým škodlivým zjevům, které podřívají pracovní morálku odsouzených a jejich zdraví a skutečností, které nevědomě neb záměrně poskytují vhodnou látku k propagandě a hanlivým pomluvám čestných straníků a lidí vůbec.

Po sedmi létech strávených v uzavřených ústavech a dalších 4 ½ roku v zajateckém táboře a koncentracích v Německu a Maďarsku jsem se dobrovolně přihlásil na práci v hornictví.

V únoru t. r. jsem jako betonář v hlubině na VI. patře vedoucí skupiny na Šachtě Barbora III. Slavkov započal práci mně dosud neznámou a již v březnu jsem splnil normu na 100% s výdělkem přes 2. 860 Kčs a úplné spokojenosti naddůlního Ing. Sosenka.

V květnu t. r. v zájmu národního přesunu pracovních sil byl jsem přemístěn na šachtu Eva Jáchymov kde pracuji jako tesař opět na 100% ačkoliv za horších podmínek pracovních a hlavně vyživovacích než na předešlém táboře.

- I. Výhody plynoucí z pracovního výkonu dřívějších měsíců zde nejsou uznány, s poukazem že tu není Slavkov a přesto, že jsem pracoval dva měsíce nad 100% – dostávám stravenku (v textu nelze přečíst) pod 90% která kvalitou i kvantitou horší než jinde.
- II. Hned při příchodu byli mi zabaveny věci, zakoupené v kantině Svatopluk Tábor a to: 1 fárový kabát, 1 khaki svetr, 1 teplákové kalhoty, 1 bílé tričko, 1 pár palcových rukavic.
- III. Nehledě na mokrá pracoviště jsem vybaven jen jednou soupravou prádla a tak v zabláceném a mokrém prádle jdu spát aniž mám možnost sušení (Utrpěl jsem již zánět trojklaného nervu a čelní dutiny). V jiném táboře horníci mají vždy dvě soupravy prádla a smí si topit na ubikacích.
- IV. Přes to, že jsem více než 5 roků zaměstnán v různých oborech a jsem ženat a mám 1 dcerku – je mi strhávána srážka jako svobodnému a dítě zákonnou podporu nedostává.
- V. V jiných místech mi byl povolován písemný styk s manželkou a dcerkou, zde mi tato možnost povolena nebyla, ačkoliv i jinde jsem musel podepsati prázdnou obálku – jako za přijmutý dopis od manželky žijící v Anglii.
- VI. Již dvakrát jsem žádal podporu pro otce, kterému je 78 let a zdraví má podlomené pobýtem v koncentračním táboře, dosud peníze neobdržel.

Vážený pane presidente, toto jsou jen částečné body, které nesporně podbouvají pracovní morálku a berou víru ve spravedlnost i u těch, kteří od přírody jsou rození jako dřívci, což se zhoubně projevilo u mnohých na tomto místě minulý měsíc.

Jsem si plně vědom, že budete mít zájem, kdo se obrací s tak závažnou žádostí na Vás a proto Vám nabízím laskavě možnost se informovat o mé osobě u Vašeho starého spolubojovníka – horníka Františka Mikulíčka, bývalého senátora za KSČ, který nám byl svědkem na svadbě a po mém návratu ze zajetí referoval o mé práci ve prospěch zajatců RA (= Rudé armády) panu velvyslanci Majskému v Londýně.

Vážený pane presidente i když jsem byl u Vyššího vojenského soudu osvobozen v procesu 18. 6. 48 a potom na hrubý a přímý nátlak býv. gen. Rajcina postupně odsouzen k dlouhému trestu, já si nestěžuji ani neprosím o milost, mně blaží jen pocit spravedlnosti, že skoro všichni moji soudci a prokurátoři byli již sami odsouzeni neb popraveni – bohužel někteří uprchli za hranice. Já dnes jen prosím o zaručení lidských práv vyplývajících z pracovní morálky a respektování nařízení vyšších instancí.

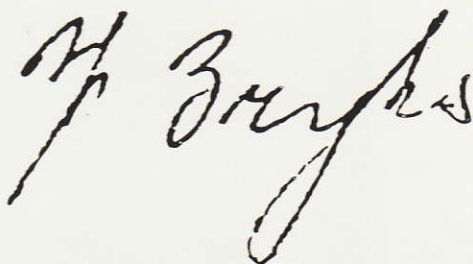
Nechci se odvolávat na pana Majského ani na mnohé poslance Sovětu a zajatce RA, kterým jsem obětavou a nebezpečnou spoluprací ulehčil i zachránil životy od smrti hladem v různých zajateckých táborech, přidružených u táborů anglických ani na odboj ve Varšavě neboť toto vše byla moje morální povinnost učinit ve válce, ale bohužel snad i hlavní důvod, proč jsem nyní zde pošpiněn zbytky kolaborantských živlů na šternberském okrese a v Olomouci (příklad – Stavinoha a spol. souzených v roce 1953).

Vážený pane presidente, za 11 $\frac{3}{4}$ roku jsem zažil dosti bídy, mučení a ponižování lidské bytosti – na věky odsouzené v Norimberku, díky sovětským právníkům, proč i nyní na jednom místě měly být zážitky z německých koncentráků v určitém směru opakovány.

Vážený pane presidente, prosím Vás zdvořile o potvrzení příjmu mé prosby, aby mé svědomí bylo klidné, že jako bojovník II. války, jsem se obrátil na Vás aby věc pravdy a spravedlnosti a čest dobrých lidí nebyla ani u nás pošlapána.

Vám a vlasti vždy oddaný

Josef Bryks.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Bryks', written in a cursive style.